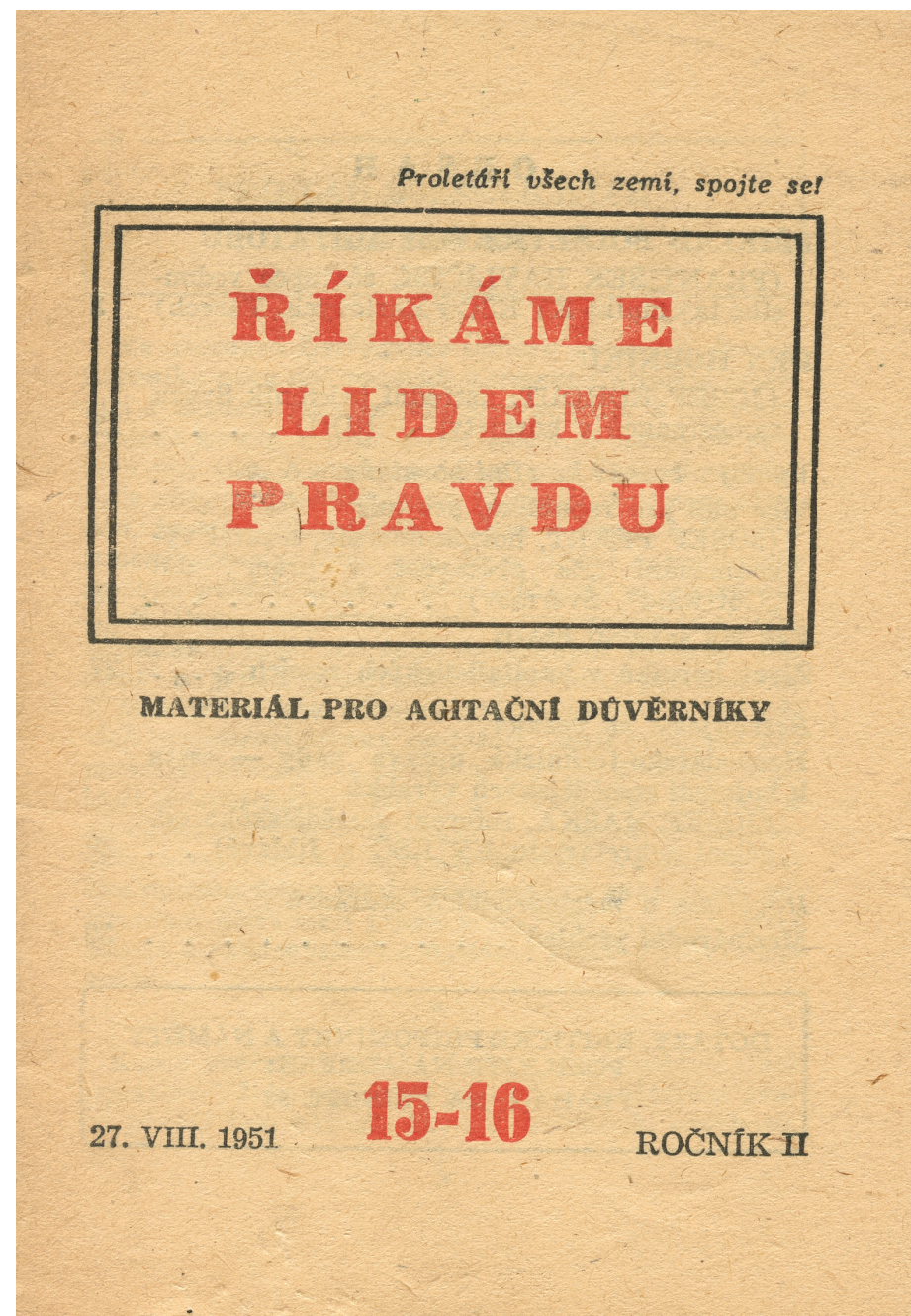

„ŘÍKÁME LIDEM PRAVDU“ _AGITAČNÍ MATERIÁL Z ROKU 1951

Kvalitní digitalizovaná kopie agitační brožury z 27. srpna 1951, kterou vydalo kulturní a propagační oddělení sekretariátu ÚV KSČ jako „pomůcku“ pro stranické agitátory. Měla je vybavit ideologicky správnými a doporučenými informacemi, argumenty či metodami pro agitační práci. Ideální pramen pro pochopení metod či fungování totalitního brainwashingu.

Z úvodní kapitoly ideologické brožury, která nabízela tehdejším agitátorům k využití sovětské zkušenosti:

Na zasedání Ústředního výboru strany v červnu letošního roku dal soudruh Klement Gottwald směrnicí k zesílení masové politické práce a k upevnění spojení strany s pracujícím lidem, v němž je pramen její síly. Komunistická strana Československa byla vždy právem hrda na to, že je masovou stranou, že měla vždy těsné spojení s masami. Důvěru pracujících si získala tím, že je denně seznamovala se svou politikou, že je přesvědčovala o její správnosti. Dnes, kdy strana řídí a organizuje výstavbu socialismu, musí tím spíše mobilisovat všechny své členy a jejich prostřednictvím masy pracujících. V této práci jsou významným pomocníkem základních organizací strany agitátoři. Mají pomáhat objasňovat pracujícím usnesení strany a vlády, události mezinárodního života a vychovávat dělníky a pracující rolníky a inteligenci v duchu socialistického vlastenectví a národní hrdosti. Na pomoc našim agitátorům a předsedům výborů základních organizací, kteří mají jejich práci řídit, uveřejňujeme článek o zkušenostech z agitační práce v Sovětském svazu...

O B S A H

PŘÍKLAD BOLŠEVICKÝCH AGITÁTORŮ (FRANTIŠEK HAVLÍČEK, zástupce vedoucího tajemníka KV KSČ v Karlových Varech)	8
DEN HORNÍKŮ (JOSEF KOHOUT, ústřední tajemník Svazu zaměstnanců v hornictví — ROH)	12
<i>Využij v besedě ke »Dni horníků«</i>	
Více uhlí pro republiku, pro mír (JOSEF PEKRT, horník-úderník, nositel vyznamenání „Za obětavost v práci“, důl „Gottwald“, Švermov)	23
Tak žijí sovětští havíři	25
Život horníků v kapitalistických zemích	27
<i>Besedujeme na vesnici</i>	
Hospodářsko-technická úprava půdy — cesta k hojnosti zemědělských výrobků (JOSEF MAŠKA, referent zemědělského oddělení sekretariátu KV KSČ v Jihlavě)	29
<i>Hovoříme o mezinárodních otázkách</i>	
Mezinárodní přehled	39

DOTAZY, KRITICKÉ PŘIPOMÍNKY A NÁMĚTY
POSÍLEJTE NA ADRESU:
PRAHA I, NA PŘÍKOPĚ 33

PŘÍKLAD BOLŠEVICKÝCH
AGITÁTORŮ

Na zasedání Ústředního výboru strany v červnu letošního roku dal soudruh Klement Gottwald směrnicí k zesílení masové politické práce a k upevnění spojení strany s pracujícím lidem, v němž je pramen její síly. Komunistická strana Československa byla vždy právem hrda na to, že je masovou stranou, že měla vždy těsné spojení s masami. Důvěru pracujících si získala tím, že je denně seznamovala se svou politikou, že je přesvědčovala o její správnosti. Dnes, kdy strana řídí a organizuje výstavbu socialismu, musí tím spíše mobilisovat všechny své členy a jejich prostřednictvím masy pracujících. V této práci jsou významným pomocníkem základních organizací strany agitátoři. Mají pomáhat objasňovat pracujícím usnesení strany a vlády, události mezinárodního života a vychovávat dělníky a pracující rolníky a inteligenci v duchu socialistického vlastenectví a národní hrdosti. Na pomoc našim agitátorům a předsedům výborů základních organizací, kteří mají jejich práci řídit, uveřejňujeme článek o zkušenostech z agitační práce v Sovětském svazu.

*

Komu svěřuje VKS(b) čestný a odpovědný úkol agitátora? Jako agitátoři pracují v Sovětském svazu přední lidé okresů, závodů, kolchozů, sovchozů,

3

strojních stanic, hrdinové socialistické práce, řečníci, vedoucí dílen a brigád, novátoři výroby, stachanovci, mistři, zkrátka lidé, kteří se těší pro svou práci zasloužené autoritě, kteří jsou pro funkci agitátora politicky vyzbrojeni a jdou vstříc osobním příkladem. Proto si jich sovětští lidé hluboce váží a vidí v nich svůj vzor, své rádece a přátele. Na druhé straně agitátoři si považují za velkou čest, že jim strana svěřila takový úkol. »Jsem hrdý na svou práci a na důvěru, kterou mě poctila organizace strany,« prohlásil agitátor Fedorov ze závodu »Kaučuk« v Moskvě.

Agitátoři, které schvalují a vedou výbory stranických organizací, vysvětlují svým spolupracovníkům politiku strany, vychovávají je v duchu komunismu a upevňují v nich nový poměr k práci a k socialistickému vlastnictví. Takovým způsobem rozvíjejí politickou a pracovní aktivitu mas. Agitátoři přesvědčivě ukazují pracujícím, jaký historický význam mají vítězství Sovětského svazu a plnění hospodářských plánů pro vybudování komunismu, pro upevnění tábora míru, demokracie a socialismu. Na příkladech ze života, které dělníci a kolchozníci sami znají, ukazují agitátoři, jaký vklad pro mír a komunismus přinesl jejich závod nebo kolchoz. Život kteréhokoliv města nebo vesnice, závodu nebo kolchozu, skýtá bohatý materiál pro vyprávění o vítězství tvůrčí práce sovětských lidí. Hovoříce o plnění plánu, uvádějí agitátoři zajímavé údaje a čísla ze života závodů, které splnily své úkoly před stanovenou lhůtou. Rolníci a dělníci, slyšíc o těchto číslech, zahoří novou energií a touhou dát zemi více kovu a produktů, ještě šířeji rozvinout socialistic-

ké soutěžení. Agitátoři usilují o to, aby každý pracovník byl proniknut pocitem vysoké odpovědnosti za úspěšné splnění závazků vůči státu, aby státní zájmy byly každému nade vše.

Jak pracují sovětští agitátoři

Jakými prostředky dosahují agitátoři vynikajících úspěchů v boji za splnění plánu a v komunistické výchově lidí? Formy a metody jejich práce jsou neobyčejně bohaté. Konají besedy s deseti až patnácti spolupracovníky, čtou s nimi nahlas noviny a uměleckou literaturu, spolupracují s redakcí závodního časopisu, nástěnných novin, vystupují v závodním rozhlase, pracují na vydávání bleskovek, plakátů, bojových letáků, připravují dělnické schůze.

Agitátoři pružně reagují na události v dílně nebo v kolchoze, snaží se živě rozmlouvat s lidmi o úspěších i nedostacích, neváhají otevřeně při besedě kritisovat a ukazovat cesty k nápravě.

Agitátor Alexej Rodion, odchovaný leninskostalinským Komsomolem, má drahocenný smysl pro nové. Rychle si osvojuje všechno pokrokové, dobře ovládá umění agitátora. Když přečetl výzvu laureáta Stalinské prémie Alexandra Čutkicha k tvoření brigád vynikající jakosti, věnoval této otázce nejbližší besedu. V závěru řekl: »Z naší dílny ještě nezmizely zmetky. Dělá je na příklad Ilja Jemeljanov. Každý dělník naší dílny je povinen přemýšlet nad tím, jak dosáhnout výroby prvotřídní jakosti. Učiníme naši dílnu dílnou vynikající jakosti!« Beseda skončila. Jemeljanov se obrátil na Rodiona: »Nemohls to, Aljošo, říci jenom mně? Co

tě to napadlo dělat mi hanbu před celým kolektivem? Ty jsi mi pěkný přítel!« Aljoša mu přátelsky odpověděl: »Pochop mne přece, Iljo, byl bych špatným soudruhem, kdybych mlčel o tvých zmetcích.« »Ano, měls mi to říci. Ale proč mi děláš hanbu přede všemi?« — »Já ti hanbu nedělám, sám si ji děláš, Iljo! Proč máš zmetky?«

Agitátor se rozhodl, že pozvedne Jemeljanova mezi přední dělníky. Po práci pomohl svému příteli najít příčinu zmetků a zvýšit jakost výroby. Po čase konal Rodion znovu besedu o tom, jak bojovat za vysokou jakost výroby. Vyprávěl, že Ilja Jemeljanov dává výrobky nejlepší jakosti. Agitátor spočítal svým posluchačům, jaké ztráty působí státu špatní pracovníci jen jedné dílny. Každá součástka, řekl jim, obsahuje práci horníků, kteří dobývají rudu a uhlí, hutníků, kteří taví litinu a ocel, železničářů, kteří dopravují materiál, slevačů, kteří dávají kovu tvar. A jestliže se při soustružení nebo frézování dopustí někdo chyby, ničí jejich práci a působí škodu sobě i státu. V sovětské zemi spojují osobní zájmy se zájmy státu.

»Má pravdu,« poznamenala frézařka Manova. »Při první besedě jsem se zamyslela: Proč i já mám někdy zmetky? Má práce vyžaduje velkou přesnost. Abych zlepšila její jakost, potřebuji otáčecí stůl.« Mistr Volkov, který se účastnil besedy, slíbil, že opatří její stroj otáčecím stolem. Uplynul týden, ale mistr svůj slib nesplnil. »Alexandre Fjodoroviči,« obrátil se k němu agitátor Rodion. »Je třeba dát co nejdříve otáčecí stůl na stroj Manové. Otáčecí stoly máme, jen je namontovat.« Mistr opět slíbil, ale

nic nezařídil. Tu vystoupil agitátor na schůzi dílny a vyzval mistra, aby splnil konečně svůj slib. Důslednost bolševického agitátora se vyplatila. Otáčecí stůl byl zamontován a zmetky zlikvidovány. Dílna, kde pracuje agitátor jako Alexej Rodion, nemá zmetky, procento výrobků nejlepší jakosti se zvyšuje, stala se nejlepší dílnou.

Bolševičtí agitátoři hovoří při individuálních i kolektivních besedách často o mezinárodních událostech.

Své besedy připravují podle přání posluchačů na různá témata z mezinárodního života. Na příklad v závodě »Srp a kladivo« požádali dělníci agitátora, aby připravil besedu o dějinách a hospodářství Koreje. Sovětští lidé dychtí po neustálém poučení a jako odpovědné hospodáře první země socialismu je zajímají všechny závažné světové otázky. Jejich pracovní hrdinství vyplývá právě z plného pochopení politiky strany, ze znalosti mezinárodní situace.

Občanům Sovětského svazu, kteří razí v čele všeho lidstva cestu k míru a štěstí, leží hluboko v srdcích a myslích slova velikého Stalina: »Musíme jít kupředu tak, aby dělnická třída celého světa, patříce na nás, mohla říci: Hle, můj předvoj, hle, moje úderná brigáda, hle, moje vlast!«

Jako kterékoli živoucí dílo, i masová politická práce nestrpí formalismus a povrchnost. Úroveň politické agitace neposuzují v Sovětském svazu podle počtu provedených besed nebo čtení novin, nýbrž podle toho, jaký je obsah agitace, jaký vliv má na vývoj v závodě, jak pomáhá k lepší organizaci práce, jak bojuje za hospodárnost a dodržování pracov-

ni a státní kázně. Takové jsou některé výsledky dobré práce agitátorů: závod »Srp a kladivo« splnil pětiletý plán za tři a půl roku. Agitátoři zde připravují také nejlepší pracující pro vstup do strany. V závodě »Srp a kladivo« přijímá stranická organizace každý rok sto nových kandidátů. Také v závodě »Kaučuk« v Moskvě dosahují agitátoři krásných výsledků. Po besedě, kterou konali o zvýšení výrobnosti práce, se stalo, že někteří dělníci, kteří před besedou plnili normu na 102 procent, plnili ji po besedě na 140 až 180 procent. V závodě »Kaučuk« byla splněna poválečná pětiletka za dva roky a deset měsíců.

Práci agitátorů řídí výbor a předseda organizace

Vysoká ideová úroveň politické agitace závisí nejen na správném výběru lidí pro agitační práci, nýbrž i na soustavném vedení agitátorů výbory základních organizací. Vedení politické agitace a přípravu agitátorů provádějí organizace strany pomocí agitačních kolektivů, do kterých sdružují jednotlivé agitátory.

Bohaté zkušenosti z řízení agitační práce má na příklad stranická organizace závodu »Kaučuk« v Moskvě. Rozestavěla agitátory tak, že jsou ve styku s každým zaměstnancem závodu. Počet pracujících, s nimiž agitátor pravidelně beseduje nebo čte noviny, není větší než patnáct. Zkušenosti ukázaly, že čím vyšší je počet účastníků besedy, tím méně jich hovoří. Agitátoři jsou rozděleni podle směn a dílen, všichni jsou seskupeni do osmi agitačních kolektivů.

Ústřední výbor VKS(b) ve svém usnesení o agitační práci uložil sekretářům (předsedům) stranických organizací, aby osobně řídili práci agitačních kolektivů a informovali je o hospodářsko-politických úkolech, o plnění výrobních plánů, aby je instruovali o tématech příštích besed. Aby zvýšily politickou úroveň agitátorů a rozšířily jejich obzor, povolávají výbory organizací na tyto instruktáže kvalifikované propagandisty, zemědělské odborníky, inženýry a techniky. Na seminářích agitačních kolektivů dostávají agitátoři rady, jak začít a řídit besedu, jak organizovat společné čtení novin, jaké články k tomu vybírat, jak volit příklady ze života závodů nebo kolchozů, jak organizovat názornou agitaci. Péče o agitátory nekončí seminářem agitačního kolektivu. Jsou zapojeni do některého školního útvaru v Roce stranického školení, dostává se jim individuálních a kolektivních konsultací v závodní nebo okresní poradně a studovně.

Obsah, úroveň a metody agitační práce výbory organizací pravidelně hodnotí. Aby výbor mohl konkrétně projednat stav agitační práce, navštěvují besedy předsedové organizací a členové výboru. O své práci referují i agitátoři, a to jak ve výboru, tak i na členských schůzích. Rovněž vedoucím agitačních kolektivů se dostává stálé pomoci od okresního výboru. Sekretáři OV a pracovníci oddělení agitace a propagace hovoří při svých návštěvách v závodech a kolchozech s vedoucími agitačních kolektivů i s agitátory a sdělují jim poslední zprávy o životě v okrese nebo kraji. Okresní výbory svolávají vedoucí agitačních kolektivů, aby je instruovali

valy pro příští themata a umožnily vzájemnou výměnu zkušeností.

Pomoc poraden a studoven

Agitátorům pomáhají v práci poradny a studovny názornými pomůckami, radí jim, jak využívat názorné agitace, jak číst noviny a uměleckou literaturu. V poradně pomáhají sestavit plán besed, radí, jak začít besedu a jak ji rozvinout. Poradna organisuje vzájemné návštěvy agitátorů při besedách a čtení novin, připravuje výstavky literatury a doporučuje určitá díla. Záslužná a obsáhlá je na příklad pomoc poradny a studovny v závodě »Kaučuk«. Stačí ji zvládnout proto, že kolem ní je skupen početný aktiv 70 spolupracovníků. Stranické poradny a studovny při okresních výborech pořádají pro agitátory theoretické přednášky a instruuji je před významnými revolučními svátky. Moskevská poradna a studovna rozesílá každý měsíc themata a plány besed i seznamy vhodných článků a jiné literatury. Výbory organisací si pak tato themata ovšem doplňují podle vlastní potřeby.

*

Stranické organisace VKS(b) věnují proto tak velikou péči politické agitaci, poněvadž z praktických výsledků znají, že agitace je hlavní methodou, již strana vede a vychovává masy. Je povinností členů a funkcionářů Komunistické strany Československa učit se z bohatých zkušeností VKS(b), využívat jejího bohatého arsenálu forem a method masové po-

10

litické práce. Obrát naši strany k masové politické práci, rozšiřování a upevňování nejtěsnějšího spojení strany s lidem, bude zárukou, že pod vedením KSC, v čele se soudruhem Gottwaldem překonáme všechny obtíže našeho růstu a vybudujeme socialismus v naší vlasti.

FRANTIŠEK HAVLÍČEK,

zástupce vedoucího tajemníka KV KSC
v Karlových Varech

11

DEN HORNÍKŮ

Dne 9. září vzdává celý národ hold hrdinné práci horníků, předních bojovníků dělnické třídy. Den horníků je svátkem všeho našeho lidu. Vždyť bez výsledku hornické práce — bez uhlí — není možný jediný den. Z uhlí se vyrábí elektrický proud, benzin, plyn, sta různých chemických produktů. Na uhlí závisí otop, světlo, doprava, všechn náš moderní život. Především je však uhlí krví průmyslu. Soudruh Zápotocký řekl:

»Rozvojem průmyslu, dopravy i techniky stalo se uhlí základní a rozhodující částí našeho hospodářství a výroby. Bez uhlí nemůžeme rozmnožit blahobyt pro všechny, bez uhlí nemůžeme naši výrobu rozvinout na takový stupeň, abychom mohli dát všemu občanstvu všechny potřeby a produkty, jichž se dnes právem všichni pracující dožadují.«

Na uhlí čekají naše první stavby socialismu, na uhlí závisí celé naše mírové budování. Proto oslavujeme 9. září horníky a jejich čestnou práci, poněvadž staví samy základy našeho šťastného zítřku — socialismu.

Jak žili horníci za vlády uhlobaronů?

V kapitalistické předmnichovské republice Den horníků neexistoval. Jak také oslavovat práci, která místo cti a slávy byla prokletím. Takto vyjádřil básník, národní umělec Petr Bezruč ve svých »Slzských písních« hořký život i vzdor horníka:

12

»Chléb s uhlím беру si do práce,
z roboty jdu na robotu,
při Dunaji strmí paláce
z krve mé a mého potu.«

V svolání konference při zahájení hornické stávky v Mostě 27. března 1932 se praví: »Dřou nám kůži s těla, pijí naši krev. Tisíce našich kamarádů vyhodili v poslední době za vrata šachet, ostatní půl týdne svátkují; výdělky jsou takové, že máma nemá z čeho vařit, děti hladovějí. V každé hornické rodině je aspoň jeden nezaměstnaný. Tak žijeme. Ani to jim nestačí. Berou nám nejen chléb, práci a zdraví, ale i život.«

O dřinu v dolech se musel horník ještě bát. Za panství Guttmannů, Rothschildů, Petschků a Larischů bylo u nás v letech 1921—31 propuštěno z práce 39.584 horníků, to je celá třetina. Přesto těžba uhlí v těchto letech stoupala, protože hrozil karabáč vykořisťovatele — nezaměstnanost a hlad. Průměrná roční mzda horníka, která činila roku 1921 15.714 Kč, klesla roku 1927 již na 9.964 Kč, později na 6.000 Kč ročně a méně. Mzdy horníků klesaly úměrně s tím, jak se zvyšovaly zisky uhlobaronů. V severočeském a moravskoostravském revíru v roce 1930 stouply zisky majitelů dolů na 644 miliony Kč, zatím co hornické mzdy se snížily o 104 miliony Kč za rok.

Práce v dolech nebyla usnadněna mechanisací, nebylo bezpečnostních opatření. Vždyť život horníka neměl pro kapitalisty ani takovou cenu, aby kvůli němu investovali do šachet větrací zařízení, stroje,

13

aby bylo pamatováno na zajišťovací práce při rubání a podobně. Číslo 1.428 zabitých horníků od roku 1921 do roku 1931 mimo nemocné a raněné při důlních katastrofách je dosti výmluvné.

Tak vypadal život horníka v předmnichovské republice, tak vypadá ještě dnes v kapitalistických státech na západě.

Od května 1945 se život na šachtách změnil

Z českého a slovenského horníka se stal svobodný člověk. Zmizeli vykořisťovatelé, dnes pracují horníci na svém dole a pro svůj stát. Strana a vláda si váží hornické práce, která je základem síly a mírového budování naší vlasti. Nejlepším pracovníkům se dostává vysokých vyznamenání. 30. dubna byli na Hradě pražském vyznamenáni Řádem republiky horníci Jaroslav Miska, Pavel Pietraszko, Václav Bartoš, Ondrej Smitka a Ing. Jaromír Matušek. Řádem práce byli vyznamenáni horníci Josef Vachala, Cyril Klimeš, František Bečák, Jan Karoly, Jan Filický, Bedřich Mácal, Jan Kubiš, Ing. Mikuláš Mráz a německý soudruh Maximilián Behr.

Horníci mají ve svém obtížném povolání řadu hmotných výhod. Dostali nejlepší dovolenou, mají nejlepší pojištění, které jim zabezpečuje stáří. Ke mzdám podle zásluhy jsou vypláceny progresivní prémie.

Na dolech se zařizují umyvárny, vzorná ambulatoria, lékařská služba, namáhavá ruční práce v šachtě je nahrazována stroji. Z přímého popudu a za pomoci presidenta republiky je organizována Lá-

ská akce k získání nových pracovníků do hornictví. Lárou se předsudky a nedůvěra k hornickému povolání, otevírá se před ním velká budoucnost. Letos přijde do našich dolů 10.867 chlapců, o 207 více, než bylo plánováno. Učňům je dáváno to nejlepší. Náklady na učňovské domovy s 30.000 lůžky, na ošacení a stravování budoucích horníků činí téměř 2 miliardy Kčs. To je částka v poměru k předválečné hodnotě koruny desetkrát větší, než jakou vydala v bývalé republice vláda v letech 1937 až 1938 na celou péči o mládež.

Životní úroveň horníků stoupá. Naše lázně a letoviska slouží k zotavení horníků, stavějí se pro ně postupně nové domy s moderními byty, místo staré hornické Ostravy vyrostou první socialistické město Československa.

Takový je život horníka v lidově demokratické republice, která se vyvíjí k socialismu.

Horníci v prvních řadách budovatelů socialistické vlasti

Od osvobození republiky sovětskou armádou dosáhl náš báňský průmysl velkých výsledků. Ačkoliv byly doly za války značně vyčerpány, jejich zařízení opotřebováno a ubylo pracovních sil, byla provedena urychleně jejich obnova a již v roce 1948 jsme i na tomto úseku překonali celkovou úroveň těžby z dob kapitalismu.

Na letošním zasedání Ústředního výboru KSČ soudruh Dolanský ve svém referátě oznámil, že naše průmyslová výroba je již celkem o 50% vyšší než v předmnichovské republice a že původní pěti-

Ietý plán splníme v průměru za tři a půl roku. Iniciativa a nadšení pracujících ukázaly rezervy a cestu k splnění nových zvýšených úkolů pětiletého plánu. Ústřední výbor Komunistické strany Československa postavil před všechny náš lid úkol: překonat do roku 1953 průmyslovou výrobu roku 1948 téměř dvojnásobně — o 98%. Naše továrny budou vyrábět daleko více než za kapitalismu. Ve výrobě oceli budeme na šestém místě na světě. Vysoce vzroste spotřeba a životní úroveň lidu. Ale žádné průmyslové odvětví by nemohlo splnit své zvýšené úkoly, kdyby je nesplnil nejdůležitější klíčový průmysl — báňský průmysl.

Těžba černého a hnědého uhlí se zvýší v roce 1953 téměř o 20% proti původně plánované výrobě. Těžba hnědého uhlí bude v roce 1953 dvakrát vyšší než v kapitalistickém Československu. Výstavbou nových hnědouhelných dolů stoupne těžba na Slovensku proti roku 1950 trojnásobně. V těžbě železných rud se dostaneme na jedno z předních míst v Evropě. Splněním zvýšených úkolů pětiletky horníci v čele všech pracujících vytěží tolik uhlí a rud pro nové závody a hutě, že naše vlast bude bohatá a silná a bude stále více upevňovat jednotu a sílu tábora míru v čele se Sovětským svazem.

Soudruh Gottwald ukázal na únorovém zasedání Ústředního výboru strany, že můžeme původní pětiletý plán splnit v těžbě kamenného uhlí místo v roce 1953 už v roce 1951 a v těžbě hnědého uhlí v roce 1952. Závazky, které si loni ke Dni horníků horníci dali, vytvářejí pro to všechny předpoklady. Horníci se zavázali, že povedou smělý boj za nejlepší organizační práce, za dokonalejší dobývací metody, že

budou nejobtížnější práce mechanisovat, aby se tak zvýšila produktivita a práce na dolech byla ulehčena.

Novými methodami práce zdolají horníci všechny obtíže, splní závazky vůči straně a republice

S plněním plánu těžby uhlí nemůžeme být v prvním pololetí letošního roku spokojeni. Plán těžby uhlí byl za prvé pololetí 1951 splněn jen na 98.6%, u těžby kamenného uhlí na 94.0%, u hnědého uhlí na 102%.

V čem tkví příčiny poklesu těžby uhlí, zvláště v našem největším revíru — ostravskokarvinském? Jsou hlavně v tom, že práce na dolech není ještě dokonale organisována, že naši horníci neuplatňují dosud důsledně pokrokové pracovní metody, ačkoliv tam, kde byly použity, těžba uhlí všude stoupla.

V ostravskokarvinském revíru se na příklad vytěžilo v červnu více než 46.000 tun uhlí navíc tam, kde pracovali novými methodami. Tak bylo ušetřeno 14.000 směn za měsíc.

Příkladem jsou nám sovětští havíři, kteří pracují s největším využitím strojů a nejpokrokovějšími pracovními methodami. Nejenže dali v rekordní době do provozu ve válce zničené a zatopené šachty, ale v roce 1950 již těžba uhlí v SSSR stoupla o 57% ve srovnání s předválečnou úrovní. Jaké ohromné množství uhlí znamená jen tento přírůstek, nám ukazuje ten fakt, že převyšuje třikrát všechnu těžbu uhlí carského Ruska z roku 1913.

Podle sovětských zkušeností zlepšíme organizaci výroby a zvýšíme osobní odpovědnost na dolech

Umožní nám to zavedení tak zvaných »puťovek«. Jsou to pracovní příkazy s rozepsanými úkoly pro jednotlivé směny a poruby. Předáci a revírníci v nich zaznamenávají všechny důležité údaje pro plynulý chod těžby. Při střídání si party »puťovky« předávají. Nastupující parta tak získá s rozpisem plánu své práce přehled o vykonané práci, vidí, které stroje nejsou v pořádku, chybí-li materiál, které závady vznikly, a může se podle toho ihned zařídit. »Puťovka« umožňuje stálý úzký kontakt havířů s důlními techniky, vede k dokonalé organizaci práce a zvyšuje osobní odpovědnost pracovníků od závodního dolu až k předákovi. »Puťovka« ukáže na možnosti zlepšení pracovních postupů, odstraní ztrátové časy, zvýší a zchospodární výrobu. Důl Kohi-noor v Severočeském revíru neplnil loni plán. Letos po zavedení »puťovek« plní plán bez šturmovštiny pravidelně na 106%.

Po vzoru novátorů Misky, Bartoše, Matušky rozvineme nové pokrokové rubací metody na našich dolech!

Co je metoda práce podle grafikonu cykličnosti?

Pracovní cyklus v uhelném dole je uzavřeným souhrnem prací, jako je na příklad brázdění, vrtání, překládání dopravníků, odstřelování atd., které se ve stejném sledu znovu a znovu opakují. Plán pra-

covního cyklu (grafikon) je přesným rozvrhem všech prací s udáním množství času a počtu dělníků pro každý jednotlivý úkon. Čím více je uzavřených pracovních cyklů, tím více je i vytěženého uhlí. Na promyšleném postupu při cyklické práci záleží, jak bude využito strojů, času, jak budou zajištěny přípravné práce i doprava v porubu. Nositel Řádu republiky Jaroslav Miska z dolu »Trojice« v Ostravě, který pracuje se svou úderkou podle grafikonu cykličnosti, zavedl do stěnování svou vlastní metodu a dokázal uzavřít v jedné pracovní směně celý cyklus. Tím ušetřil druhou pracovní směnu, to je 873 hodin ročně, a vytěžil navíc 460 tun uhlí. Zpevněnou normu plní průměrně na 200%. Horníci na dole »Mír« v Karvinné dosahují metodou práce podle grafů cykličnosti za urychleného překládání těžkých hřeblových dopravníků tří pracovních cyklů během dvou směn, to je za 16 hodin. Dříve práce na jednom cyklu trvala 24 hodin.

Co je metoda práce na více předcích?

Práce na předku se skládá z jednoduchého cyklu: vyvrtání a odstřelu, vytěžení a budování. Vznikají přitom značné ztrátové časy, kterých je možno využít tak, že se začne ihned s prací na druhém předku. Na základě studia zkušeností stachanovce Boriskina zavedl u nás tuto metodu nositel Řádu republiky úderník Václav Bartoš z dolu A. Zápotocký v Kladně. Za pomoci techniků vypracoval grafikon cykličnosti pro práci současně na pěti předcích. Kolektiv dvou rubačů rozšířil o dva nekvalifikované nakladače, dva průměrné dřeviče a jedno-

ho vrtače. Jeho kolektiv plní normy až na 280%. Soudruh Bartoš zvýšil výkony o 30—40%, ušetřil za tři směny devět pracovních sil a ukázal, jak je možno využít zkušeností starších, fyzicky již méně zdatných havířů, při dřevění a jak je možno nové nekvalifikované síly rychle uplatnit a zapracovat. Na dole »Antonín Zápotocký« pracuje většina družstev podle Václava Bartoše. Za červen splnili plán na 118%, za červenec na 115,9%. Každá vytěžená tuna uhlí na dole Zápotocký bude do konce roku levnější o 8% proti původně stanovenému plánu. Na počest lidového hlasování za Pakt míru vyhlásili horníci tohoto dolu celozávodní závazek, že svůj těžební plán, zvýšený proti roku 1950 o 16,38%, splní k narozeninám soudruha Gottwalda do 23. listopadu 1951. Pokrokové pracovní metody jim to zajistí.

Matuškova metoda lepšího využití šramaček ulehčí práci havířů

Nositel Řádu republiky Ing. Jaromír Matušek, vedoucí oddělení mechanisace dolů OKD v Ostravě, je tvůrcem nové dobývací metody. Brázdící stroj (šramačku) využil tak, že když se vrací, nakládá zároveň narubané uhlí. Naloží se tak až 80% uhlí. Pokos je vyuhlen za 16 hodin místo dřívějších 24 hodin. Výrobní náklady na 1 tunu se touto metodou snížily o více než 50%. Místo 4,37 tuny na hlavu a směnu se dosahuje nyní 8,9 tuny na hlavu a směnu. Výkon stoupl, a přesto se výroba zlevnila a odstranila se těžká práce s nakládáním.

20

Využitím mechanisace zvýšíme těžbu, odstraníme nedostatek pracovních sil

Na našich dolech jsou postupně zaváděny další stroje, v poslední době nám pomáhají nejlepší důlní stroje na světě — sovětské kombajny a vrubovky. Podle pětiletého plánu stoupne mechanisace těžby černého uhlí, měřená podílem uhlí narubaného vrubovkami a kombajny, ze 40% v roce 1950 na 60% v roce 1953. V kapitalistickém Československu havíři takové stroje neznali. Přesto však není strojů dokonale využíváno. Do nedávna zahálelo šest kombajnů »Donbas«, šramací stroje jsou využity na 50%, přestože v závazku slíbili horníci využití na 75%. Využitím mechanisace stoupne bez zvýšení počtu pracovních sil a bez dřiny mnohonásobně výroba. Na dole »Stalin« v Hrušově pracuje kombajn »Donbas« a celkový výkon na jednoho zaměstnance je zde za směnu 8 tun. Horníci se zavázali zvýšit tento výkon na 15 tun. Příklad soudruhů na dole »Jan Šverma« v Žacléři ukazuje, že můžeme i s našimi starými stroji dosáhnout lepších výsledků. Tam si upravili zasazením tak zvaného »ježka« vrubovku tak, že podbrázdí účelně na dvou stranách uhlí, které spadává lépe dolů. Po sovětském vzoru se budou naše doly stále více mechanisovat. Zmizí nadobro otrocká dřina a nebezpečí, jak je ještě dnes znají horníci v kapitalistických státech.

Ve jménu míru, svobody a štěstí našeho lidu do boje o více uhlí pro republiku!

Horníci stáli vždy v prvních řadách bojovníků za socialismus. Nezaměstnanost, hlad, útlak za kapi-

21

telesmu nikdy horníky nepřitiskly k zemi. Bili se tím odhodlaněji pod praporem strany za krásný sen svého života, za socialismus. Vyprávějí nám o tom stávky a demonstrace, střelení do horníků, žalářování a persekuce.

Dnes socialismus uskutečňujeme. Náš boj dostal jiné formy a horník stojí na jeho předním úseku. V prvních řadách jsou novátoři Miska, Pietraszko, Bartoš, Matušek, Smitka, Vachalka, Behr a ostatní, kteří ukázali horníkům v celé republice cestu. Den horníků je dnem bilance a vyhlásováním nových závazků prvním horníku — soudruhu Gottwaldovi. Začíná nové zápolení o Standartu presidenta republiky. To, že není plán v některých revírech plněn, je skvrna na štítě horníků. Nesmí tam však zůstat dlouho, ale má být naopak pobídkou k překonání dosavadních nedostatků a k mocnému rozvoji těžby. Protože boj o uhlí — to je boj za mír. To je boj za sílu a štěstí naší vlasti!

JOSEF KOHOUT,
ústřední tajemník

Svazu zaměstnanců v hornictví — ROH

VYUŽIJ V BESEDĚ KE »DNI HORNÍKŮ«

VÍCE UHLÍ PRO REPUBLIKU, PRO MÍR!

Pracuji na dole „Gottwald“, dříve důl „Ronna“, jako havíř již od roku 1919. Jako havíř za panství kapitalistů a za okupace poznal jsem na své kůži všechny „slasti“ zotročování dělníků.

Prožil jsem všechny tamní stávky a boje za větší skývu chleba. Poznal jsem, jak nám páni odírají kůži a jak pohodlný život si budují z našich mozolů. Jako člen komunistické strany již z první republiky jsem pochopil, že po roce 1945 jsme skoncovali s dosavadním prohnilým režimem a že bereme vše sami do svých rukou. Bylo mi jasné, že nyní nebudu pracovat pro blaho několika jedinců, nýbrž pro blaho všeho lidu, a tím samozřejmě pro sebe a svou rodinu.

Dal jsem se do práce se vší vervou a již v roce 1945 jsem překračoval staré normy. Snažil jsem se vydat ze sebe co nejvíce, neboť jsem jasně poznal, že zvýšený výkon se odráží i na mém výdělku. Vyššího výkonu jsem nedosahoval vynakládáním větší námahy. Podle rad vedoucích činitelů naší strany jsem začal využívat plně pracovní doby, lépe si organisovat práci. Mé výkony stouply tím daleko více, než bych mohl dosáhnout větší dřinou. Pracoval jsem s chutí a za poslední léta plnil jsem normu průměrně na 150%, i když pracovní podmínky na našem dole byly mnohdy ztížené. V roce 1949 po řadě uznání dostalo se mi nejlepšího uznání tím,

že jsem byl pozván jako host na IX. sjezd Komunistické strany Československa.

Letos po Novém roce seznámil jsem se s novou pracovní metodou soudruha Václava Bartoše, který pracuje na dole „Zápotocký“. Je to metoda práce na více předcích.

Začal jsem touto methodou pracovat a výsledek byl, že jsem po 3 měsíce plnil normu na 170—180%. Nyní jsme přechodně v situaci, kdy zatím nelze touto methodou pracovat, ale to jest jen dočasné, máme totiž u nás ve štolách ohně. Po přípravných pracích, které nyní provádíme, bude možno znovu začít Bartošovou methodou. Jsem povděčen novému způsobu práce, neboť zvyšuje naše výkony a tím i naše výdělky.

Ke „Dni horníků“ chci apelovat na všechny horníky, aby krátkým pohledem do kapitalistické minulosti vzpomněli na doby vydírání a bídy a aby pohledem na přítomnost tím více ocenili rozdíl, který nastal. Dnes je havíř skutečně váženým člověkem a jeho výdělek mu zajišťuje spokojený život.

Soudruzi havíři, je dnes jenom na nás, abychom pomocí nových pracovních method, lepší organizací práce a plným využitím pracovní doby ještě více zvedli náš výkon, a tím také ještě více zajistili svůj spokojený život, život náš, naší rodiny, našich národů. Musí nám býti naprosto jasné, jak velkou měrou se podílíme na boji za světový mír, jak každý vyšší výkon jest hřebíkem do rakve vykořisťovatelů a podněcovatelů války. A proto ve znamení „Dne horníků“ dejme se se zvýšeným elánem do rozhodného boje a dokažme, že havíři — tvrdí bojovníci

dělnické třídy proti kapitalismu — jsou i nekompromisními budovateli socialismu.

JOSEF PEKRT,

horník-úderník,

nositel vyznamenání »Za obětavost v práci«,
důl »Gottwald«, Švermov

TAK ŽIJÍ SOVĚTŠTÍ HAVÍŘI

● Horník v Sovětském svazu je pro svou důležitou práci zahrnován láskou a pozorností všeho lidu. Sovětští havíři nejenže zacelili těžké rány, které utrpěly doly ve válce, ale zvýšili těžbu uhlí tak, že je dnes uhelný průmysl SSSR na prvním místě v Evropě, na druhém místě na světě a denně stále roste.

● Sovětským havířům pomáhají nejmodernější důlní stroje. Ty tam jsou nízké, primitivně vybavené šachty carského Ruska. Na jejich místě vrostly mohutné důlní závody, které se postupně zcela mechanisují. Ve starém kapitalistickém Donbase byla průměrná těžba jedné šachty 70 tun uhlí za 24 hodiny. V socialistickém Donbase na začátku války bylo již 65 procent šachet s denní těžbou od 500 do 2.000 tun i více. Na automatické dálkové řízení, které se postupně zavádí na sovětských dolech, bylo již převedeno více než 1.000 pásů a 900 kombajnů a vrubovek.

● Velké zásluhy sovětských havířů o socialistickou vlast oceňuje strana a vláda vysokými řády a vyznamenáními. 81 tisíc horníků bylo vyznamenáno řádem Lenina, 150 tisíc horníků nosí vyznamenání „Hrdina socialistické práce“.

● Životní úroveň horníků v SSSR je neobyčejně vysoká. Havířské osady se mění ve výstavná města. Za poslední dva a půl roku byly zastavěny 4 miliony čtverečních metrů obytnými domy pro horníky. Desítky tisíc horníků dostaly nové byty. Dnes je v hornických městech a osadách 650 klubů, 35 dvorců kultury, více než 250 parků kultury a oddechů, 583 divadel a kin, 833 knihoven s několika miliony knih, mnoho sportovních stadionů a hřišť.

● Průměrný výdělek horníka vzrostl dvaapůlkrát ve srovnání s předválečnou úrovní. V důsledku čtyřnásobného snížení cen v SSSR reálná hodnota mzdy od konce války ještě více stoupla. Na sociální zajištění horníků poukázal stát v roce 1950 2 miliardy rublů. Sovětský horník se nemusí bát o sebe a o rodinu, když onemocní. Dostane bezplatné pečlivé lékařské ošetření. Kterýkoliv horník, který dosáhne 50 let a odpracoval na dole 20 let, obdrží doživotní pensi ve výši poloviny svého platu. Každoročně se havířům vyplácí odměna za vysloužená léta. Za poslední 4 roky činila částka těchto odměn více než 3 miliardy rublů.

● Ochrana zdraví horníka je věnována v SSSR největší pozornost. Letos tráví svou dovolenou v ozdravovnách a lázních na Krymu, Kavkaze, Ukrajině, Uralu a u Černého moře 150 tisíc horníků. Pro hornické děti bylo postaveno 910 školek a jeslí. Více než 130.000 hornických dětí tráví prázdniny v pionýrských táborech.

Sovětský horník žije kulturně a v plném dostatku. Nad ním nevisí hrozba nezaměstnanosti jako nad horníkem v USA, v Anglii, Francii a v druhých kapitalistických zemích.

ŽIVOT HORNÍKŮ V KAPITALISTICKÝCH STÁTECH

● V USA, v Anglii, ve Francii a v druhých kapitalistických státech vzrůstá nezaměstnanost horníků. Svědčí o tom klesající těžba. V USA klesla těžba uhlí v roce 1949 o 27% proti roku 1946. Počet osob zaměstnaných v hornictví klesl proti roku 1937 o 17 až 20%. V Anglii dosáhla těžba uhlí v roce 1949 jen 74% úrovně roku 1913. Ve Francii se hromadí zásoby neprodaného uhlí. Dosáhly už 900.000 tun. Ve Francii a v Belgii bylo jen od začátku letošního roku zavřeno 73 dolů. V ostatních dolech klesá produktivita práce, množí se hornické stávky, které drží horníci i pod zemí. V Belgii bylo od začátku letošního roku 62 hornických stávek. Aby zlomila odpor stávkujících francouzských horníků, kteří se bouří proti nízké životní úrovni, dává do nich francouzská vláda střilet.

● Práce na dolech je těžká, pokud se mechanizuje, tedy jen proto, aby stouply levnější výrobou zisky uhelných magnátů. V USA je více než šest a půl tisíce šachet v primitivním stavu, kde se pracuje jen ručně. Mzdy jsou však tak nízké, že uhlí je levnější než z mechanisovaných závodů. O bezpečnost havířů není nijak postaráno. Ročně umírá v USA při důlních neštěstích 16 až 18 tisíc havířů a 90 tisíc lidí je navždy zmrzačeno.

● Mzdy horníků v kapitalistických státech stále klesají, životní úroveň je velmi nízká. V USA klesla v roce 1949 týdenní mzda horníků o 20%. Pracovní doba a dovolené dospělých ani mladistvých ne-

jsou zákonem zaručeny, mzdy se řídí jen kolektivními smlouvami, neexistuje zákonná ochrana práce a zdraví. Zmešká-li v Anglii horník směnu, je mu snížena mzda za směny dvě. Horník, který zde dosahuje maximálního výdělku, si může koupit nejvýše jedny šaty za rok. (Srovnejte s výdělky našich nejlepších pracovníků — úderníků.)

● O sociální zajištění horníků a o jejich zdraví se nikdo nestará. V Anglii má horník po odpracování padesáti let pod zemí nárok na starobní důchod ve výši 26 shillingů týdně (obyčejná košile stojí 35 shillingů). Zahyne-li horník při důlní katastrofě a jestliže neodpracoval v dole již aspoň dvacet let, je vdova odbyta jednou provždy určitou částkou a víc se už nikdo o ni a o její děti nestará. Lékařské ústavní ošetření horníků v kapitalistických státech neexistuje. Pokud je, pak většinou z fondů, na které se havíři sami skládají. Za deset let přibylo na britských šachtách průměrně 5 (!) koupelen ročně.

Tak to bylo donedávna také u nás. Náš pracující lid, veden komunistickou stranou, však s kapitalistickými vydřiduchy rázně skoncoval a ve své svobodné zemi buduje pro sebe a své děti šťastnou socialistickou budoucnost.

K BESEDÁM NA VESNICI

HOSPODÁŘSKO-TECHNICKÁ ÚPRAVA PŮDY — CESTA K HOJNOSTI ZEMĚDĚLSKÝCH VÝROBKŮ

(Zkušenosti z Jihlavského kraje)

»Nebude u nás socialismu bez přechodu
vesnice k socialismu . . .«

Klement Gottwald na IX. sjezdu KSČ

V předmnichovské republice nemělo u nás pracující rolnictvo na různých ustláno. Malý a střední rolník dřel od slunka do slunka, aby uhájil živobytí. Dřel na boháče, který mu za to několikrát do roka půjčil potah a stroje, dřel na daně, které šly do kapes továrníků a bankéřů, ovládajících tehdejší stát. Lidé utíkali od zemědělské práce, protože v ní neviděli budoucnost pro sebe ani pro své děti.

V roce 1945 nastoupilo naše rolnictvo po boku dělnické třídy cestu k lepší budoucnosti. Pod vedením strany a v těsném svazku s dělnickou třídou zbavili se rolníci vykořisťovatelů a spekulantů, získali půdu a nebývalé možnosti k rozkvětu venkova. Životní úroveň vesnice vysoko stoupla. S tím se však nemůžeme spokojit. Abychom dosáhli takové hojnosti zboží, kterou předpokládá socialis-

tický společenský řád, musíme v závodech a na polích vyrábět stále více, lépe a levněji.

V zemědělství je možné tyto podmínky splnit, dovedeme-li vyrábět ve velkém. Více chleba, mouky, masa, mléka, vajec než dosud můžeme vyrobit jen v plánované družstevní velkovýrobě. Zákon o JZD dává rolníkům možnost sdružovat se k společné organizaci práce, k společnému obdělávání půdy nebo k společnému hospodaření. Tam, kde se rolníci rozhodli společně obdělávat půdu, je nutným předpokladem provedení hospodářsko-technické úpravy půdy.

Co je hospodářsko-technická úprava půdy?

Hospodářsko-technická úprava půdy je scelení malých, roztráštěných parcel ve velké lány bez mezí, na nichž se zavádějí ve vyměřených hönecích střídavě osevnické postupy. Provedení hospodářsko-technické úpravy půdy dává členům družstva možnost přechodu na II. a III. typ JZD, kde podle zásad provozního řádu mohou družstevníci v daleko lepších podmínkách společně obdělávat půdu a společně hospodařit. V Kamenné, okres Havlíčkův Brod, bylo na příklad před provedením hospodářsko-technické úpravy půdy 1.235 parcel o výměře po 40 arech, po úpravě vytvořeno 32 celků o průměrné výměře 16 ha, tedy čtyřicetkrát větších. Na takových celcích s plánovaným osevnickým postupem je možno práci družstevníků řádně organizovat, přidělovat úkoly skupinám i jednotlivcům a odměňovat práci podle skutečné zásluhy.

Provedením hospodářsko-technické úpravy skončujeme s nespravedlivým rozdělením a drobením půdy

V předmnichovské republice časté krise v průmyslu, nejistota v zaměstnání nutily i zaměstnané lidi k tomu, aby si zajistili kousek půdy, z které by v případě vyhození z práce měli nejnntnější obživu pro rodinu. V rodinách drobných a středních rolníků byla půda často dělena mezi sourozence. Daňové zatížení rolníků, hospodářská krise, exekuce a předlužení malých usedlostí vedlo ke skupování půdy kapitalistickými spekulanty a vesnickými boháči, kteří ji v drobných kouscích s velkými zisky rozprodávali a hlavně rozpachtovávali. Viděli jsme, že statkáři a vesniční boháči měli půdu v souvislých celcích, nejlepší bonity, v přímém sousedství obce, zatím co nejmenší kousky polí v písčitéch, kameňatých, hornatých a odlehlých částech katastru, neúrodné a neschopné obdělání stroji, zůstaly chudým lidem.

Rolník Řada ze Stříteže na příklad na 2 ha vlastní půdy a 5 ha pachtované měl celkem 37 parcel, takže na jednu parcelu připadlo průměrně 19 arů, t. j. 1 měrice půdy. Všechny pozemky byly v sedmé až deváté bonitní třídě. Naproti tomu vesnický boháč Novák měl pole ve třech kusech, louky ve dvou kusech, vesměs v dobré bonitní třídě.

Po celou dobu okupace a ještě do února 1948 ovlivňovali zde vesniční boháči rozpisové komise, takže dodávky se rozpisovaly mechanicky jen podle výměry. Pad drobní rolníci ve Stříteži ze špatných

a neúrodných kousků poliček dodávali, zatím co vesničtí boháči za přebytky obilí kupovali pracovní síly, aby dřeły na jejich lánech.

Do nedávna bylo jediným východiskem z této situace scelování pozemků. Z menších kousků se vytvořily sice větší, ale drobní rolníci měli dále nejhorší půdu na konci katastru — byly to parcely, které se tvořily ze zbytků polí, zatím co vesničtí boháči si své dosud nejvýhodnější parcely ponechávali, případně vyměňovali ještě za lepší, a svá pole si zaokrouhlovali.

Novou pozemkovou reformou a revisí staré pozemkové reformy zmařila naše vláda dělníků a rolníků spekulaci s půdou. Půda se dostala do rukou těch, kdož na ní pracují, drobným a středním rolníkům. Výhody práce na velkých lánech přesvědčí nakonec i ty rolníky, kteří dosud nechápali, že stará individuální malovýroba je zaostalá, že brzdí pokrok a vývoj vesnice i celého státu, a přivedou je mezi družstevníky.

Provedení hospodářsko-technické úpravy půdy — předpoklad využití mechanisace a odstranění dřiny

Vytvořením velkých a pravidelných celků je umožněno plné využití mechanisace. Tak v letošních žních byly použity v JZD Čížov, Deštné a jinde agregáty na sečení. To znamená, že bylo několik spojených strojů současně taženo pásovým traktorem. V JZD Vratětině po prvé v letošních žních použili sovětských kombajnů a dosáhli výmlatu dobrého a čistého

obilí z deseti a více hektarů za den. V jarních pracích zde používali družstevníci sázecích strojů na brambory a používali dvou strojů tažených jedním traktorem, a to i v noční směně. Dříve by bylo třeba 40 lidí a 8 párů koní. Nyní provedl tuto práci stroj se třemi lidmi ve stejném čase. Dnes neuvidíme již na scelených družstevních lánech kosu a srpy, ale krásné stroje, které odstraňují staletou dřinu a moly.

Hospodářsko-technická úprava půdy znamená zvýšení úrodnosti pozemků

Je umožněna hluboká orba traktorem, prohlubování ornice, včasné provedení podmítek a tak zachycení vláhy. Na scelené půdě jsou vytvářeny pravidelné osevnické postupy, v našem kraji zpravidla osmihonné, kde jsou zaváděny trávoporní směsi hlubokokořenné, které zajišťují drobkovitost půdy a tím vláhu, a jsou zárukou pozdějších vysokých sklizní. Dříve nemohl malý rolník provádět šlechtění a množení obilí, protože jeho úroda sotva stačila krýt vlastní spotřebu. Dnes v JZD na scelené půdě pěstují družstevníci výhradně množitelský materiál, který znamená vysoké příjmy pro družstvo. Dříve to bylo výsadou boháčů, kteří bohatli. V našem bramborářském kraji, až na výjimky, převzala množení brambor jednotná zemědělská družstva.

Dostatečné a plánovité použití hnojiv na velkých lánech dává rovněž záruku vysoké sklizně. Již v prvním roce společných osevů, a přes to, že zřízením honů nebylo všude dosaženo vhodných předplodin, dosahujeme podstatného zvýšení výnosů. Tak u žita

Bylo podle prvních výsledků dosaženo na scelených pozemcích o 2,8 q vyšších výnosů na 1 hektar, což znamená u jednotných zemědělských družstev v kraji 250 vagonů žita v ceně přes 10 milionů Kčs.

Odstranění mezí umožňuje účinnější boj proti škůdcům našich polí. Rozoráním mezí se odstranilo mnoho myší a jiných škůdců, odstranilo se vyhynutí ozimů pod sněhovými závějemi. V poslední době jsme svědky, jak je na velkých lánech usnadněn boj proti americkému brouku. V našem kraji mají brambory prvořadý význam. Jsou-li pěstovány v honcích, mohou sovětská letadla s velmi dobrým výsledkem provádět poprašování bramborových kultur. Na scelených pozemcích je také možno vytvořit pravidelné příkopy, odvod a zavlažování.

Hospodářsko-technická úprava půdy zhospodárňuje zemědělskou výrobu

Při scelených pozemcích se jeví i snížená spotřeba osiva a sadby. V podzimním setí byla u žita úspora 30 kg na 1 hektar. V našich JZD vyšších typů to znamená úsporu 27 vagonů žita na osivu. Je třeba vidět i úspory pohonných látek, které se ušetřily, když odpadlo stálé přejíždění. Tak dřívějších 34.615 parcel žita je nyní sloučeno do 600 honů. Na těchto velikých celcích se samozřejmě projevuje značná úspora času i pohonných látek.

Dalším dobrým výsledkem provedení hospodářsko-technické úpravy půdy je rozšíření osevní plochy, zejména rozoráním mezí. Tak v JZD Strážec na Hav-

líčobrodsku bylo rozoráním mezí získáno 18 hektarů orné půdy, což znamená plných 4,16 procenta celkové výměry, v JZD Šlapanov 16 ha, t. j. 3,54 procenta celkové výměry. Kdybychom jenom v těchto dvou JZD osázeli tuto půdu brambory, znamená to výnos 68 vagonů brambor.

V JZD Bohdalín vypočetli družstevníci, že se na scelených pozemcích dosáhne snížení nákladů na obdělání jednoho hektaru žita o 108 Kčs, při uskutečnění a propočtení u všech JZD v kraji by to znamenalo úsporu 1 milion Kčs.

Provedení hospodářsko-technické úpravy půdy přináší však výhody i malým a středním rolníkům, nečlenům družstva. Provedením úpravy pozemků se nemění vlastnictví pozemků, každý rolník zůstává dále vlastníkem těch pozemků, které má zapsány v pozemkových knihách. Malým a středním rolníkům, hospodařícím dosud samostatně, je půda vytyčena ve stejné výměře a bonitě půdy, kterou předtím obdělávali, v blízkosti půdy JZD, zatím co vesnickým boháčům na kraji katastru.

Vesnický boháč — hlavní nepřítel družstva

Z činnosti vesnického boháče máme v našem kraji už hodně vlastních poznatků, poslední v Babičích. Snaží se zabránit založení JZD, nepodaří-li se to, mění taktiku, snaží se do družstva dostat, aby škodil uvnitř. Zvláště velké nebezpečí číhá při pro-

vádění hospodářsko-technické úpravy půdy, kdy se při malé ostražitosti družstevníků často dostane takový člověk do družstva. Tak v Rácově na okrese Třešť před provedením úpravy pozemků nebyli boháči v družstvu. Jednak nesprávným vysvětlováním technika, který hospodářsko-technickou úpravu půdy prováděl, jednak malou ostražitostí družstevníků se stalo, že se do jejich družstva vesniční boháči dostali a dodnes tam škodí. Ve Skrýšově na Pelhřimovsku nevytyčili při provedení úprav vesnickým boháčům pozemky, ale společně s nimi hospodaří a pracují. Boháči samozřejmě družstvo postupně rozkládají.

V Šimanově a v Měříně nabídli vesniční boháči při provádění hospodářsko-technické úpravy půdy část nebo celé své pozemky JZD, a tak se dostali do družstva. Ve Slaviboři na Dačicku založili výhradně vesniční boháči JZD a provedli hospodářsko-technickou úpravu půdy, aby mohli pobírat výhody, které stát poskytuje novým JZD, jako slevy osiva, sádky, hnojiv, nízké sazby za práci STS a pod.

Na celé řadě případů možno ukázat, že vesniční boháči se dostali do JZD proto, aby dále mohli ovládat a vykořisťovat drobné a střední rolníky, aby družstvo zevnitř rozkládali a znemožnili zakládání nových družstev. Proč říkat: »My je uhlídáme«, když je daleko snadnější a bezpečnější dát si pozor předem a nepřítel do družstev nepustit. Při provádění hospodářsko-technické úpravy půdy je třeba mít tuto zásadu zvlášť stále na mysli.

Soustavným přesvědčováním získáme drobné a střední rolníky pro práci na velkých lánech

Ze zkušeností v našem kraji jsme poznali, že i při provádění hospodářsko-technických úprav každé obcházení zásady přesvědčování a dobrovolnosti se nevyplácí. Tato chyba se často projevuje u menšinových družstev s malou členskou základnou a s malou výměrou půdy, kde většina drobných a středních rolníků stojí mimo družstvo. Družstevníci zůstanou často při prvním pokusu o získání nečlenů k provedení hospodářsko-technických úprav a rozhodnou se pro rozorání mezí a scelení lánů jen na družstevních pozemcích (t. zv. částečná úprava půdy). Výsledek je ten, že většina pozemků v obci se obdělává po staru a pozdější přesvědčování rolníků a hlavně provádění úprav je mnohem obtížnější. V Mrzkovicích a v Cholumné se na příklad družstevníci při provádění úpravy půdy isolovali od ostatních drobných a středních rolníků a nerozšířili členskou základnu. V jiných družstvech byl prováděn nátlak na drobné a střední zemědělce tím, že dostanou vzdálené a špatné pozemky, nevstoupili do družstva. Někde provedli zvýšené předpisy dávek nebo zdržovali vytyčení pozemků nečlenům v domnění, že musí vstoupit do JZD.

Tak ovšem drobné a střední rolníky pro družstevní myšlenku a budování socialismu získat nelze.

Naše JZD rostou a stále se upevňují. Krásné výsledky družstevního hospodaření na velkých lánech jsou nejlepším školou a důkazem našim rolníkům,

že cesta družstev je správná a že po ní dojde naše vesnice k socialismu.

Agitátoři by měli využít všech dobrých příkladů už z letošních žní, kde družstevníci sklízeli společně úrodu na společně osetých lánech. Agitátor se nesmí bát ukázat zároveň na nedostatky, odhalit je a pomoci odstraňovat. Pro společné práce a společné osevy musí získat nové členy, obracet se v přesvědčování na ženy a mládež. Co nejvíce zavádět a propagovat nové metody práce, správné odměňování, využití všech vědeckých, agrobiologických opatření pro stálé zvyšování výnosů.

Hlavní pomocí vesnického agitátora bude pomoc dělníků ze závodů. Politicky vyspělí soudruzi pomohou odhalit na vesnici zvláště třídního nepřítele — boháče, který rozkládá družstvo, šíří nepřátelskou propagandu a podporuje babické vrahy.

Tím, že získáme drobného a středního zemědělce pro družstevní velkovýrobu, tím, že povedeme účinný boj proti vesnickým boháčům, zajistíme brzy socialismus v naší zemi a mír ve světě.

JOSEF MAŠKA,

referent zemědělského oddělení
sekretariátu KV KSČ v Jihlavě

HOVOŘÍME O MEZINÁRODNÍCH OTÁZKÁCH

MEZINÁRODNÍ PŘEHLED

Síly tábora míru mohutní každým dnem

Každý den přináší nová svědectví o tom, jak hluboko se vryla do srdcí pracujících světa ryzí slova soudruha Stalina:

„Mír bude zachován a upevněn, vezme-li lid věc zachování míru do svých rukou a bude ji hájit až do konce.“

Žijeme ve znamení stálého růstu sil tábora míru. Pohledme jen na některá fakta z poslední doby:

Sovětský lid, slavný budovatel komunismu ve své zemi, splnil poválečnou stalinskou pětiletku za čtyři roky a tři měsíce. Nejenže dovedl zacelit všechny rány, které utrpěl za války proti fašismu a za svobodu porobených národů, ale ve srovnání s předválečným rokem 1940 zvýšil průmyslovou výrobu Sovětského svazu o 73%. Ve druhém čtvrtletí letošního roku vzrostla celková průmyslová výroba Sovětského svazu v srovnání s II. čtvrtletím roku 1950 o 16%. Jaký význam mají hrdinská pracovní vítězství sovětského lidu, si uvědomíme tehdy, uvážíme-li, že je dnes Sovětský svaz jednou tak silný jako v době, kdy byl zákeřně napaden hitlerovskými armádami, pro které vyráběly závody celé Evropy! Jestliže tehdy byl Sovětský svaz dosti silný, aby se ubránil, vrhl útočníky zpět a dobil je v jejich dou-

pěti, pak dnes je jeho mocná síla pádnou výstrahou všem válečným štváčům, kteří pomýšlejí na novou světovou válku!

Právě před rokem vydala sovětská vláda usnesení o gigantických stavbách komunismu. Za pouhých pět—šest let bude v Sovětském svazu zavodněno a připraveno pro bohaté úrody přes 25 milionů hektarů nové půdy. To je dvojnásobná plocha naší republiky! Kapacita volžských gigantů, turkmenských a dněperských vodních elektráren převyší celkovou kapacitu 30 velkých elektráren Ameriky! Sovětští lidé s nadšením zkracují lhůty na všech stavbách. Na příklad se již chýlí ke konci stavba přehrady na cimljanském vodním uzlu, na jaře příštího roku bude zahájen provoz na Volžsko-donském kanálu! Tak každým dnem roste před očima síla Sovětského svazu, opory tábora míru!

Také lid zemí lidové demokracie, který se díky Sovětské armádě zbavil nacistického otroctví a jařma kapitalistů, za bratrské pomoci Sovětského svazu buduje ze svých zemí pevné tvrze míru a socialismu.

Několik dokladů:

Výroba **polského průmyslu** vzrostla jen za rok 1950 o 31%. Polští pracující budují 296 velkých a 727 středních průmyslových závodů. Hutní kombinát „Nowa Huta“, na kterém se pracuje, bude vyrábět více než před válkou všechny polské hutní závody — 1 milion 500 tisíc tun oceli a 1 milion 100 tisíc tun válcovaného železa ročně! Pracující v **maďarském průmyslu** splnili plán prvního roku pětiletky na 109,6% a výroba maďarského průmyslu tak

40

prekročila dvakrát předválečnou úroveň. Buduje se mocný dunajský hutní kombinát a dalších 262 průmyslových závodů bude dobudováno během pětiletky. V **Rumunsku**, nazývaném kapitalisty „zaostalou feudální zemí“, stoupla za léta 1949—1950 těžba železné rudy o 74%, uhlí o 40%, nafty o 45% a oceli o 51%. Hydrocentrála V. I. Lenina, která vyrůstá na řece Bistrici, bude mít kapacitu 210 tisíc kWh ročně! **Bulharský lid** uvedl do provozu v minulém roce řadu nových závodů. Do konce letošního roku bude dokončena v Dimitrovgradu stavba největšího závodu Balkánu na dusíkatá hnojiva, který nese jméno J. V. Stalina, a tepelná elektrárna „Marica 3“, největší v zemi. V **Albánii** vzrostla v roce 1950 ve srovnání s rokem 1945 těžba uhlí pětkrát, nafty čtyřikrát, výroba kožařského a obuvního průmyslu sedmnáctkrát a textilního sedmkrát. O výsledcích práce pracujících **Československa**, které bylo již před válkou jednou z nejprůmyslovějších zemí Evropy, stačí říci, že již v roce 1950 překročili o 50% předválečnou výrobu!

Mohutný obraz růstu sil míru ve světě ukazuje průběh **hlasování za Pakt míru** mezi pěti velmocemi. Do poloviny července, t. j. za čtyři a půl měsíce, hlasovalo pro mír skoro 444 milionů lidí, tedy téměř půl miliardy. Uvážíme-li, že asi čtvrtinu obyvatelstva tvoří děti, hlasovala pro Pakt míru již třetina dospělého lidstva. A to bylo hlasování zakončeno teprve v šesti zemích a v řadě států, mezi nimi ve velikém Sovětském svazu, bylo hlasování za Pakt míru zahájeno nedávno. Vše nasvědčuje tomu, že počet podpisů za Pakt míru značně předstihne výsledek podpisování stockholmské resoluce!

41

Obrazem mírových sil byl také **Světový festival mládeže a studentstva v Berlíně**. Přes nástrahy a teror imperialistů a jejich pochopů sešlo se v Berlíně na dva miliony mladých obránců míru ze 104 zemí světa. Mladí lidé, zástupci pracujících svých národů, svorně přísahali: „Přisaháme, že všechny své síly věnujeme akci za uzavření mírového Paktu mezi pěti velmocemi, který vytvoří základy pro mírumilovné soužití národů. V této slavnostní hodině přísaháme, že věci míru zůstaneme věrni. Tak přísaháme! Tak přísaháme! Tak přísaháme!“

Imperialisty stíhají nové a nové neúspěchy

Čím se mohou za poslední dobu pochlubit imperialisté? Ničím! Stíhá je neúspěch za neúspěchem. Jak v kapitalistických zemích, tak v koloniích chvěje se jim půda pod nohama. Marné jsou snahy imperialistů zamezit růstu mírových sil, potřít nej přednější bojovníky za mír a bojové štáby pracujících — komunistické strany!

Pádným dokladem odporu pracujících kapitalistických zemí proti válečným přípravám imperialistů byly **volby ve Francii a v Itálii**. Francouzský lid přes fašistický teror a zastrašování odevzdal pro Komunistickou stranu Francie přes 5 milionů hlasů. Navzdory piklům francouzské reakce je i nadále komunistická strana nejsilnější stranou ve Francii. Získala přes 100 mandátů ač byla o 80 mandátů hanebným fašistickým volebním zákonem, výplodem amerických mocipánů, okradena. Také italský lid dal přes 5 a půl milionu hlasů kandidátům pokro-

kových stran, v čele s komunistickou stranou. Ve srovnání s volbami v roce 1948 získaly pokrokové italské strany o 3% více hlasů. Francouzský a italský lid tak ukázal, že nedopustí ve svých zemích vítězství fašismu, že je odhodlaným strážcem míru a nedopustí, aby jej imperialisté pro své žoky vehnali do války proti Sovětskému svazu a zemím lidové demokracie.

Američtí agresori a jejich spolubandité dostali za vyučenou také v **Koreji**. Hanebně ztroskotaly jejich plány na bleskové porobení lidu Severní Koreje. Celá jejich tak vychvalovaná válečná technika, kterou vrhli proti korejskému lidu, všechna jejich barbarská zvěrstva ztroskotala na pevném odhodlání korejského lidu a čínských dobrovolníků, kteří neohroženě hájí a uhájí svobodu svých národů. Mocný hlas odporu lidí celého světa a neúspěchy na korejském bojišti přiměly imperialisty, aby na výzvu sovětského delegáta v Radě bezpečnosti J. A. Malika přistoupili na jednání o příměří v Koreji.

Imperialisté ve své honbě za zisky se dostávají do stále hlubších rozporů. Nejnovějším toho dokladem jsou události na Středním Východě. Buržoasie **Iránu**, která musela na nátlak lidových mas provést znárodnění Anglo-iránské naftové společnosti — upíra iránských pracujících — proti vůli lidu a jeho zájmům se snaží uvrhnout Irán do područí imperialistů amerických. Střelba do dělníků z naftových polí, hrozby a teror však nemohou zabránit spravedlivému boji iránského lidu, který se po boku asijských národů podle vzoru velkého čínského lidu domáhá svobody a nezávislosti.

Imperialisté chtějí opřít národy síti lží

V poslední době jsme byli svědky několika „mírových“ projevů ze řad válečných štváčů. Moskevská „Pravda“ otiskla začátkem srpna článek anglického ministra zahraničních věcí Morrisona a o několik dní později „mírové“ poselství amerického presidenta Trumana a senátu Spojených států (Rudé právo 2. a 8. srpna 1951).

Proč jsou imperialisté náhle tak „mírumilovní“?

Příčina je jasná. Rozhodná vůle národů ubránit mír a odhalit paliče nové války neustále mohutní v celém světě a nutí imperialisty k „mírovému manévrování“, jež má zakrýt jejich pravé úmysly. Imperialisté chtějí opřít národy síti lží, ukolébat jejich bdělost a zatáhnout je do svých paličských válečných plánů.

Američtí imperialisté se sami odhalují před světem jako pustí lháři a licoměrníci. Srovnajme jejich „mírová“ provolání a jejich činy!

Tak mluví:

„Nejlepší naděje na mír v celém světě spočívá v úsilí o mír a v bratrství, které hluboce tkví v srdci každého člověka.“

Z poselství H. Trumana

„... americký lid a jeho vláda si nepřejí ani války se Sovětským svazem, ani strašlivých následků podobné války.“

Z poselství senátu USA

A takové jsou činy:

● Truman, autor „mírového“ poselství žádal na zbrojení 60 miliard dolarů, šestkrát více než v před-

válečných letech. Přes 70% rozpočtu USA schváleného „mírumilovným“ americkým senátem jde na válku.

● Američtí imperialisté jsou iniciátory útočného Severoatlantického paktu. Vybuďovali v celém světě kolem Sovětského svazu a zemí lidové demokracie daleko přes 500 válečných základů, některé dokonce v Gronsku a na Islandu. Na příklad ve Francii jen asi v třetině krajů nejsou dosud americké válečné základny, v Anglii je 30.000 amerických vojáků a do konce tohoto roku má být jejich počet zdvojnásoben.

● V západním Německu, s nímž američtí imperialisté se svými vasaly podvodně „zakončili válečný stav“, pracuje již 1.500 porýnských podniků naplno pro válku. Podle západoněmeckého listu „Rheinische Post“ se rozhodly Spojené státy ihned uskutečňovat plán na vytvoření nového Wehrmachtu o 250.000 lidech a 6.000 letadlech. Stejně podvodně připravují imperialisté separátní mírovou smlouvu s Japonskem, která by jim umožnila rychlejší znovuvybrojování Japonska. Již dnes to vypadá v Japonsku takto: Tak zvaný „reservní policejní sbor“ má 75.000 vojáků a důstojníků. Připravuje se vytvoření armády vybavené dělostřelctvem, tanky a letadly v síle 500.000 mužů.

● Američtí bandité přes mírové jednání v Kessonu pokračují v barbarském vraždění korejského lidu. Nadále používají otravných plynů, 14. srpna provedli na Fenjan nejběsílejší nálet od počátku války s 500 letadly. Čtème otrásající „Zprávu mezinárodní komise žen pro vyšetření zvěrstev spácha-

ných americkými a lisynmanovskými vojsky v Koreji“, uveřejněnou v časopise „Za trvalý mír, za lidovou demokracii! (Číslo 31 z 3. srpna 1951.)

Kdo staví umělé přehrady mezi národy?

Imperialisté nařikají pokrytecky, že zachování míru brání vytváření umělých přehrad mezi národy. Kdo vytváří tyto přehrady?

Po zákazu II. světového kongresu obránců míru celého světa v Anglii dal jasnou odpověď Světový festival demokratické mládeže v Berlíně. Stovky mladých lidí různých národností musily cestovat velkými oklikami, aby pronikly do svobodné Německé demokratické republiky kordonem imperialistických žoldnéřů. Na příklad při přechodu pásem v Rakousku bylo bezohledně v Innsbrucku potlučeno a vráceno zpět 600 mladých Francouzů, 400 švýcarských delegátů atd.

Syn Paula Robesona, kterému jako řadě dalších Američanů byl zakázán odjezd z USA do Berlína, řekl na tiskové konferenci:

„Jen vláda, která má válečné plány a sleduje politiku podmaňování, může bránit mladým Američanům, aby vlastním očima viděli a na vlastní uši slyšeli, co dělá a jak smýšlí mládež jiných zemí!“

Zástupcům pracujícího lidu cestu do zemí lidové demokracie a do Sovětského svazu imperialisté zakazují. Koho však posílají? My jsme se o tom mohli přesvědčit nedávno. Ze západu přišel americký špion Oatis, americký agent Malý, vrah babických občanů, a jiní. Takoví „hosté“ u nás ovšem vždy naráží na tvrdou pěst našeho lidu!

Američtí imperialisté a jejich služebníci v jiných imperialistických zemích „odstraňují“ překážky mezi národy hospodářskou diskriminací. Vypovídají Sovětskému svazu a zemím lidové demokracie obchodní smlouvy, chtějí mařit rozmach jejich hospodářství, budování socialismu a komunismu. Tak vinou imperialistů poklesl obrát zboží mezi Sovětským svazem a Spojenými státy za posledních 5 let od roku 1946 více než šestinásobně. V důsledku zvyšování cen surovin museli jsme u nás zvýšit v červenci některé ceny průmyslových výrobků. Ve výstavbě socialismu nám však imperialisté zabránit nemohou. Izde jsou jejich prsty krátké! Bratrská pomoc Sovětského svazu a spolupráce se zeměmi lidové demokracie kazí a překazí i tyto snahy imperialistických dravců.

Sovětský svaz — praporečník světového míru

Prohnané „mírové“ manévry imperialistů, vypočítané na oklamání lidu, odhaluje nejjasněji důsledná mírová politika Sovětského svazu.

Hned po skončení druhé světové války předložil Sovětský svaz v Organizaci spojených národů v souhlase s nezlomnou vůlí národů celého světa návrhy na všeobecné snížení výzbroje a zákaz výroby a použití atomových zbraní. Dvakrát navrhl již Sovětský svaz, aby byl mezi pěti velmocemi — Sovětským svazem, Spojenými státy, Čínou, Velkou Británií a Francií uzavřen Pakt míru. „Mírumilovné vlády“ imperialistických zemí však dosud váhají, osnují naopak útočné pakty proti Sovětskému svazu.

Zatím co Sovětský svaz buduje ve své zemi gigantické stavby komunismu — americké po zuby

ozbrojené armády plní korejskou zem a budují válečné základny po celém světě. Takto prý hájí tisíce kilometrů od své vlasti mír své země! Před kým? Kdo ohrožuje Spojené státy?

Zatím co Sovětský svaz jako rovný bratr a přítel nezištně pomáhá národům zvláště v zemích lidové demokracie, veliké Číně a Německé demokratické republice — zbídačují imperialisté lid zemí západní Evropy, vyzbrojují novonacistické armády v západním Německu a chtějí vehnout lidstvo do zkázy.

V tomto zrcadle sovětské mírové politiky jsou úmysly a cíle imperialistů jako na dlani. Pracující lidé v celém světě se však nedají podvést a vehnout do války. Naopak, ještě bděleji budou pracovat pro mír a posilovat tábor míru. Staví se rozhodně za resoluci presidia Nejvyššího sovětu SSSR, která byla odpovědí na resoluci senátu a sněmovny reprezentantů USA: žádají, aby v souhlase s vůlí lidu všech národů včetně lidu amerického, uzavřely vlády Spojených států, Velké Británie, Číny a Francie se Sovětským svazem Pakt míru a potvrdily svá slova o míru činy.

Zachování míru je v rukou lidu. Národy světa v čele s mohutným Sovětským svazem mír vybojují.

Říkáme lidem pravdu - Č. 15-16 * Materiál pro agitační důvěrníky * Ročník II * Vydává kulturní a propagační oddělení sekretariátu ÚV KSČ * Tiskne Svoboda I v Praze * Novinová sazba povolena pod číslem 309 - Št'o - 50, dohlédací poštovní úřad Praha 022